

Γράφε μας λοιπόν, φίλτατε, γράφε, καθὼς ὑπόσχεσαι εἰς τὸν Ἀβδα-
ρίτην, ἢ τοῦ διαβόλου τὰ πηδήματα· διότι τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ σκο-
πὸς ἡμῶν, νὰ κεντήσωμεν τὴν ἑλληνικὴν ἄμιλλαν, τὸ πνεῦμα, τὸν
νοῦν, τὴν καρδίαν τῆς νέας γενεᾶς ὅπως διὰ τῆς συγγραφῆς μορφωθῇ
ὁ μεταξὺ τῆς νεολαίας ἡμῶν μὴ ἐννοούμενος εἰς τὴν ἀληθῆ του ἀξίαν
κοινωνικὸς δεσμός, ὁ καθιστῶν ἀγαθοὺς πολίτας καὶ ἐγγυώμενος
τὴν συντήρησιν τοῦ μόνου κληροδοτήματος τὸ ὁποῖον ἐγκαταλείπου-
σιν οἱ ἐν ψιᾷθῳ θνήσκοντες, ὡς οἱ Φωκίῳνες πατέρες ἡμῶν. . . .

Ὅπως ὅλοι μὲν γοητευθῇ ἂν ἐννοηθῶμεν!

Ἐρρώσο— Ἀναμένομεν τὸ πρωτότυπον ἐν πρωτοτύποις.

Τὸ κάτωθι ἀπεστάλη ἡμῖν ὑπὸ ἀγνώστου· δεχόμεθα τὴν καταχώ-
ρισιν αὐτοῦ πλὴν τὸν παρακαλοῦμεν πλειοτέραν προσπάθειαν νὰ κα-
ταβάλλῃ εἰς τὴν ἔκφρασιν ἂν σκοπῇ νὰ μᾶς ἀποστέλλῃ ἐνίοτε τοιαῦτα.

ΓΡΙΦΟΣ.

Εἶμαι λέξις καὶ δασεῖαν
Φέρω ὄχι φανεράν,
Πρᾶξιν ἀπεχθῆ σημαίνω,
Καὶ εἰς ἄκρον βδελυράν!
Ἄν μοῦ βγάλῃς τὴν δασεῖαν,
Τότε γίνομαι ὀχληρὸς,
Καὶ καθένα βασανίζω
Ὡσὺν ὑπουργὸς σκληρὸς!
Ἄν μοῦ κόψῃς τὸ στοιχεῖον
Ὅπερ φέρω ἔς τὴν ἀρχήν,
Τότε μεταξὺ τῶν ζώων
Μ' ἀπαντᾷς εἰς τὴν Γραφήν.
Μοὶ προσθέτεις ἓνα κάππα;
Σῶμα γεωμετρικόν.—
Ἄν κ' εὕρισκται ἐντός μου
Ἀάθος ὀρθογραφικόν.—
Ἐνὰ ταῦ ἀντὶ τοῦ κάππα
Θέσσε τώρα παρευθὺς,
Ἵ τοῦ αἰνίγματος τὰς λέξεις
Μὲ εὕρισκεις, ἂν ποθῇς.

(ἡ λύσις ἐν τῷ ἐπομένῳ φυλλαδίῳ).